

ПРО ЗРОСТАННЯ ЦІЛОГО РЯДУ ДІРІХЛЕ

We establish the relation between the increase of quantity $\mathcal{M}(\sigma, F) = |a_0| + \sum_{n=1}^{\infty} |a_n| \exp(\sigma \lambda_n)$ and the behavior of sequences $(|a_n|)$ and (λ_n) , where (λ_n) is a sequence of nonnegative numbers increasing to $+\infty$, and $F(s) = a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} a_n e^{s \lambda_n}$, $s = \sigma + it$, is the Dirichlet entire series.

Вивчено зв'язок між зростанням величини $\mathcal{M}(\sigma, F) = |a_0| + \sum_{n=1}^{\infty} |a_n| \exp(\sigma \lambda_n)$ і поведінкою послідовностей $(|a_n|)$ та (λ_n) , де (λ_n) — зростаюча до $+\infty$ послідовність невід'ємних чисел, а $F(s) = a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} a_n e^{s \lambda_n}$, $s = \sigma + it$, — цілий ряд Діріхле.

1. Вступ. Нехай $\lambda = (\lambda_n)$ — зростаюча до $+\infty$ послідовність додатних чисел, а ряд Діріхле

$$F(s) = a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} a_n e^{s \lambda_n}, \quad s = \sigma + it, \quad (1)$$

абсолютно збігається в \mathbb{C} , тобто є цілим.

Покладемо

$$\mathcal{M}(\sigma, F) = |a_0| + \sum_{n=1}^{\infty} |a_n| \exp(\sigma \lambda_n).$$

Якщо послідовність λ задовольняє умову

$$\ln n = o(\lambda_n \ln \lambda_n), \quad n \rightarrow \infty,$$

то за теоремою Рітта [1, с.176]

$$\overline{\lim}_{\sigma \rightarrow +\infty} \frac{\ln \ln \mathcal{M}(\sigma, F)}{\sigma} = \overline{\lim}_{n \rightarrow +\infty} \frac{\lambda_n \ln \lambda_n}{-\ln |a_n|}.$$

Теорема Рітта узагальнювалась і доповнювалась у багатьох працях, а всі отримані ними формули, які описували зв'язок між зростанням $\mathcal{M}(\sigma, F)$ і спаданням a_n , є справедливими при відповідних умовах на швидкість зростання послідовності λ .

Через Ω позначимо клас додатних необмежених на $(-\infty, +\infty)$ функцій Φ таких, що похідна Φ' є неперервною, додатною і зростаючою до $+\infty$ на $(-\infty, +\infty)$. Нехай для $\Phi \in \Omega$ φ — функція, обернена до Φ' , а

$$\Psi(x) = x - \frac{\Phi(x)}{\Phi'(x)}$$

— функція, спряжена за Ньютоном до Φ .

Б. В. Винницький поставив задачу: знайти необхідну і достатню умову на коефіцієнти і показники ряду (1) для того, щоб існували додатні сталі A і B такі, що

$$\ln \mathcal{M}(\sigma, F) \leq A \Phi(\sigma + B) \quad (2)$$

для всіх $\sigma \in \mathbb{R}$; при цьому швидкість зростання послідовності λ може бути будь-якою.

Наступна теорема дає розв'язок цієї задачі.

Теорема 1. Нехай $\Phi \in \Omega$. Для того щоб для деяких додатних сталих A і B і для всіх $\sigma \in \mathbb{R}$ виконувалась нерівність (2), необхідно і досить, щоб

існували додатні сталі A_1 і B_1 такі, що для всіх $x \geq 0$

$$\ln \sum_{\lambda_n \geq x} |a_n| \leq x \Psi(\varphi(A_1 x)) + B_1 x. \quad (3)$$

Для доведення теореми 1 нам потрібні деякі допоміжні результати.

2. Критерій цілості ряду Діріхле. Покладемо

$$\tau = \overline{\lim}_{n \rightarrow +\infty} \frac{1}{\lambda_n} \ln n.$$

З теореми Валірона [1, с.115] випливає, що якщо $\tau = 0$ і

$$\frac{1}{\lambda_n} \ln \frac{1}{|a_n|} \rightarrow +\infty, \quad n \rightarrow \infty, \quad (4)$$

то ряд Діріхле (1) є цілим. З іншого боку, якщо для деяких числа $K > 0$ і зростаючої послідовності (n_k) натуральних чисел справедлива нерівність

$$\frac{1}{\lambda_{n_k}} \ln \frac{1}{|a_{n_k}|} \leq K, \quad k \in \mathbb{N},$$

то

$$|a_{n_k}| \exp\{K\lambda_{n_k}\} \geq 1,$$

і ряд (1) не є цілим. Отже, у випадку $\tau = 0$ умова (4) є необхідною і достатньою для цілості ряду (1). Природним є питання про необхідну і достатню умову цілості ряду (1), якщо умова $\tau = 0$ не виконується. Справедливим є такий критерій.

Теорема 2. Для того щоб ряд Діріхле (1) був цілим, необхідно і досить, щоб

$$r_n \stackrel{\text{df}}{=} \frac{1}{\lambda_n} \ln \frac{1}{\sum_{k=n}^{\infty} |a_k|} \rightarrow \infty, \quad n \rightarrow \infty. \quad (5)$$

Доведення. Якщо ряд (1) є цілим, то він абсолютно збіжний в точці $s = 0$. Але відомо [1, с.118], що в цьому випадку абсциса A абсолютної збіжності обчислюється за формулою

$$A = \underline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{\lambda_n} \ln \frac{1}{\sum_{k=n}^{\infty} |a_k|}, \quad (6)$$

і оскільки $A = +\infty$, ми маємо співвідношення (5). Навпаки, якщо виконується (5), то

$$\sum_{k=n}^{\infty} |a_k| = \exp\{-r_n \lambda_n\} \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty,$$

і, отже, ряд (1) абсолютно збіжний в точці $s = 0$, а його абсциса абсолютної збіжності за формулою (6) дорівнює $+\infty$.

3. Інтегральне зображення. Покладемо

$$T_n = \sum_{k=n}^{\infty} a_k, \quad T(x) = \sum_{\lambda_k \geq x} a_k, \quad 0 \leq x < +\infty.$$

Тоді $T_0 = T(0) = F(0)$, $T(x) = T_n = T(\lambda_n)$ при $\lambda_{n-1} < x \leq \lambda_n$ і за теоремою 2

$$\frac{1}{x} \ln \frac{1}{|T(x)|} = \frac{1}{x} \ln \frac{1}{|T_n|} \geq \frac{1}{\lambda_n} \ln \frac{1}{\sum_{k=n}^{\infty} |a_k|} \rightarrow \infty$$

при $\lambda_{n-1} < x \leq \lambda_n$ і $n \rightarrow \infty$. Тому для кожного $\sigma > 0$ при $x \geq x_0(\sigma)$ маємо

нерівність $|T(x)| \leq \exp\{-\sigma x\}$, тобто $T(x)\exp(\sigma x) = o(1)$ при $x \rightarrow +\infty$ для будь-якого $\sigma \in \mathbb{R}$.

Теорема 3. Для цілого ряду Діріхле (1) справедливий зображення

$$\int_0^{\infty} T(x) e^{sx} dx = \frac{F(s) - F(0)}{s}, \quad s \in \mathbb{C}, \quad (7)$$

i

$$\frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{F(\sigma + it)}{t^2 + \sigma^2} e^{-itx} dt = T(x) e^{\sigma x} + \sum_{\lambda_n < x} a_k e^{\sigma \lambda_k} e^{-(x - \lambda_k)\sigma} \quad (8)$$

для кожного $\sigma > 0$ і всіх $x \geq 0$.

Доведення. Для кожного $s \in \mathbb{C}$ маємо

$$\begin{aligned} F(s) &= \sum_{n=0}^{\infty} (T_n - T_{n+1}) \exp(s\lambda_n) = T_0 + \sum_{j=1}^{\infty} T_j (e^{s\lambda_j} - e^{s\lambda_{j-1}}) = \\ &= F(0) + \sum_{n=1}^{\infty} T_n s \int_{\lambda_{n-1}}^{\lambda_n} e^{sx} dx = F(0) + s \sum_{n=1}^{\infty} \int_{\lambda_{n-1}}^{\lambda_n} T(x) e^{sx} dx = \\ &= F(0) + s \int_0^{\infty} T(x) e^{sx} dx, \end{aligned}$$

тобто справедлива рівність (7).

Доведемо рівність (8). Маємо

$$\begin{aligned} \frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{F(\sigma + it)}{t^2 + \sigma^2} e^{-itx} dt &= \frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \sum_{k=0}^{\infty} a_k e^{(\sigma + it)\lambda_k} \frac{e^{-itx}}{t^2 + \sigma^2} dt = \\ &= \sum_{k=0}^{\infty} a_k e^{\sigma \lambda_k} \frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{i(\lambda_n - x)t}}{t^2 + \sigma^2} dt. \end{aligned} \quad (9)$$

Якщо $x \neq \lambda_n$ для всіх $n \in \mathbb{Z}_+$ і $\lambda_n > x$, то

$$\frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{i(\lambda_n - x)t}}{t^2 + \sigma^2} dt = \frac{\sigma}{\pi} 2\pi i \operatorname{res}_{t=i\sigma} \frac{e^{i(\lambda_n - x)t}}{t^2 + \sigma^2} = e^{-\sigma(\lambda_n - x)}.$$

Якщо ж $x \neq \lambda_n$ для всіх $n \in \mathbb{Z}_+$ і $\lambda_n < x$, то

$$\frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{i(\lambda_n - x)t}}{\sigma^2 + t^2} dt = \frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{i(x - \lambda_n)t}}{t^2 + \sigma^2} dt = e^{-\sigma(x - \lambda_n)}.$$

Тому якщо $x \neq \lambda_n$ для всіх $n \in \mathbb{Z}_+$, то з рівності (9) одержуємо

$$\begin{aligned} \frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{F(\sigma + it)}{t^2 + \sigma^2} e^{-itx} dt &= \\ &= \sum_{\lambda_k > x} a_k e^{\sigma \lambda_k} e^{-\sigma(\lambda_k - x)} + \sum_{\lambda_k < x} a_k e^{\sigma \lambda_k} e^{-\sigma(x - \lambda_k)} = \\ &= T(x) e^{\sigma x} + \sum_{\lambda_k < x} a_k e^{\sigma \lambda_k} e^{-\sigma(x - \lambda_k)}. \end{aligned}$$

Отже, рівність (8) в цьому випадку доведено.

Нехай тепер $x = \lambda_n$ при деякому n . Тоді

$$\begin{aligned} \frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{F(\sigma + it)}{t^2 + \sigma^2} e^{-itx} dt &= \sum_{\lambda_k < \lambda_n} a_k e^{\sigma \lambda_k} \frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{i(\lambda_k - \lambda_n)t}}{t^2 + \sigma^2} dt + \\ &+ a_n e^{\sigma \lambda_n} \frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{dt}{t^2 + \sigma^2} + \sum_{\lambda_k > \lambda_n} a_k e^{\sigma \lambda_k} \frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{i(\lambda_k - \lambda_n)t}}{t^2 + \sigma^2} dt = \\ &= \sum_{\lambda_k < \lambda_n} a_k e^{\sigma \lambda_k} e^{-\sigma(\lambda_k - \lambda_n)} + a_n e^{\sigma \lambda_n} + \sum_{\lambda_k > \lambda_n} a_k e^{\sigma \lambda_k} = \\ &= \sum_{\lambda_k < \lambda_n} a_k e^{\sigma \lambda_k} e^{-\sigma(\lambda_k - \lambda_n)} + T(\lambda_n) e^{\sigma \lambda_n}, \end{aligned}$$

тобто і в цьому випадку рівність (6) доведено.

4. Зростання функцій, спряжених за Юнгом. Припустимо тепер, що на $(0, +\infty)$ задана відмінна від $+\infty$ функція P (вона може набувати значення $-\infty$, але $\neq -\infty$). Функція $Q(x) = \sup\{P(t) + xt : t > 0\}$ називається спряженою з P за Юнгом.

Теорема 4. Нехай $\Phi \in \Omega$. Для того щоб $Q(x) \leq \Phi(x)$ для всіх $x \in \mathbb{R}$, необхідно і досить, щоб $P(t) \leq -t\Psi(\varphi(t))$ для всіх $t > 0$.

Доведення. Якщо $Q(x) \leq \Phi(x)$ для всіх $x \in \mathbb{R}$, то $P(t) \leq Q(x) - xt \leq \Phi(x) - xt$ для всіх $x \in \mathbb{R}$, $t > 0$. Звідси при $x = \varphi(t)$ маємо

$$P(t) \leq \Phi(\varphi(t)) - t\varphi(t) = -t \left(\varphi(t) - \frac{\Phi(\varphi(t))}{\Phi'(\varphi(t))} \right) = -t\Psi(\varphi(t))$$

для всіх $t > 0$.

Навпаки, якщо $P(t) \leq -t\Psi(\varphi(t))$ для всіх $t > 0$, то

$$\begin{aligned} Q(t) &\leq \sup\{-t\Psi(\varphi(t)) + xt : t > 0\} = \\ &= \sup\{-\Phi'(y)\Psi(y) + x\Phi'(y) : y \in \mathbb{R}\} = \\ &= \sup\{-y\Phi'(y) + \Phi(y) + x\Phi'(y) : y \in \mathbb{R}\} = \\ &= \sup\{(x-y)\Phi'(y) + \Phi(y) : y \in \mathbb{R}\} = \Phi(x), \end{aligned}$$

оскільки при $y = x$ вираз у фігурних дужках дорівнює $\Phi(x)$ і

$$\Phi(x) - \Phi(y) = \int_y^x \Phi'(t) dt \geq (x-y)\Phi'(y),$$

для всіх $x \in \mathbb{R}$ і $y \in \mathbb{R}$. Теорему 4 доведено.

5. Доведення теореми 1. Досить довести, що якщо коефіцієнти ряду (1) є додатними, то для того щоб $\ln F(\sigma) \leq A\Phi(\sigma + B)$ для всіх $\sigma \in \mathbb{R}$ при деяких додатних сталих A і B , необхідно досить, щоб

$$\ln T(x) \leq -x\Psi(\varphi(A_1x)) + B_1x \quad (10)$$

для всіх $x > 0$, де A_1 і B_1 — додатні стали.

Якщо $a_n > 0$, $n \in \mathbb{Z}_+$, то $T(x) > 0$, $x > 0$, і з (7) випливає

$$\begin{aligned}
 F(\sigma) &= F(0) + \sigma \int_0^{\infty} T(x) e^{\sigma x} dx = F(0) + \sigma \int_0^{\infty} T(x) e^{(\sigma+\varepsilon)x} e^{-\varepsilon x} dx \leq \\
 &\leq F(0) + \sigma \mu(\sigma + \varepsilon) \int_0^{\infty} e^{-\varepsilon x} dx = F(0) + \frac{\sigma}{\varepsilon} \mu(\sigma + \varepsilon), \quad (11)
 \end{aligned}$$

де $\varepsilon > 0$ — довільне число, а

$$\mu(\sigma) = \sup \{T(x) e^{\sigma x}; x \geq 0\}.$$

А з (8) маємо

$$\begin{aligned}
 T(x) e^{\sigma x} &< \frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{F(\sigma + it)}{t^2 + \sigma^2} e^{-itx} dt \leq \frac{\sigma}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{|F(\sigma + it)|}{t^2 + \sigma^2} dt \leq \\
 &\leq \frac{\sigma}{\pi} F(\sigma) \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{dt}{t^2 + \sigma^2} = F(\sigma)
 \end{aligned}$$

для всіх $x \geq 0$ і $\sigma \in \mathbb{R}$. Тому

$$\mu(\sigma) \leq F(\sigma), \quad \sigma \in \mathbb{R}. \quad (12)$$

Якщо тепер $\ln F(\sigma) \leq A \Phi(\sigma + B)$, то з (12) випливає $\ln \mu(\sigma) \leq A \Phi(\sigma + B)$, і за теоремою 4 з $A \Phi(\sigma + B)$ замість $\Phi(\sigma)$ для всіх $x > 0$ справедлива нерівність

$$\ln T(x) \leq -x \left\{ \Psi \left(\varphi \left(\frac{x}{A} \right) \right) - B \right\},$$

тобто маємо (10) з $A_1 = \frac{1}{A}$ і $B_1 = B$.

Навпаки, якщо виконується (10), то за теоремою 4 справджується нерівність $\ln \mu(\sigma) \leq \frac{1}{A_1} \Phi(\sigma + B_1)$ для всіх $\sigma \in \mathbb{R}$ і завдяки (11)

$$\begin{aligned}
 \ln F(\sigma) &\leq \ln^+ \left\{ F(0) + \frac{\sigma}{\varepsilon} \mu(\sigma + \varepsilon) \right\} \leq \ln^+ F(0) + \ln^+ \frac{\sigma}{\varepsilon} + \ln \mu(\sigma + \varepsilon) + \ln 2 \leq \\
 &\leq \ln^+ F(0) + \ln^+ \frac{\sigma}{\varepsilon} + \ln 2 + \frac{1}{A_1} \Phi(\sigma + B_1 + \varepsilon).
 \end{aligned}$$

Оскільки $\Phi'(\sigma) \uparrow + \infty$ ($\sigma \rightarrow +\infty$), звідси випливає існування сталих $A > 0$ і $B > 0$ таких, що $\ln F(\sigma) \leq A \Phi(\sigma + B)$ для всіх $\sigma \in \mathbb{R}$.

Теорему 1 доведено.

З теореми 1 випливає справедливість такої теореми.

Теорема 5. Нехай $\Phi \in \Omega$. Для того щоб для кожного $\varepsilon > 0$ існувала стала $A(\varepsilon) > 0$ така, що

$$\ln \mathcal{M}(\sigma, F) \leq \Phi((1 + \varepsilon)\sigma) + A(\varepsilon)$$

для всіх $\sigma \in \mathbb{R}$, необхідно і досить, щоб для кожного $\varepsilon > 0$ існувала стала $A_1(\varepsilon)$ така, що

$$\ln \sum_{\lambda_n \leq x} |a_n| \leq -\frac{x}{1 + \varepsilon} \Psi \left(\varphi \left(\frac{x}{1 + \varepsilon} \right) \right) + A_1(\varepsilon)x.$$

1. Леонтьев А.Ф. Ряды экспонент. — М.: Наука, 1976. — 536 с.